

§ 19. 1. Egzamin radcowski jest pisemny i ustny.

2. Egzamin pisemny odbywa się w obecności co najmniej dwóch członków komisji egzaminacyjnej, a egzamin ustny — w obecności całej komisji egzaminacyjnej.

§ 20. Egzamin pisemny polega na opracowaniu:

- 1) wniosku arbitrażowego oraz pozwu sądowego lub opinii, że dochodzenie roszczenia nie jest uzasadnione, bądź środka odwoławczego w tych postępowaniach lub opinii, że wniesienie tego środka nie jest uzasadnione,
- 2) projektu umowy zawieranej w zakresie działalności gospodarczej jednostki organizacyjnej,
- 3) projektu resortowego aktu prawnego lub aktu prawnego terenowego organu administracji państwowej.

§ 21. W razie negatywnej oceny co najmniej dwu opracowań pisemnych, komisja egzaminacyjna nie dopuszcza osoby egzaminowanej do egzaminu ustnego.

§ 22. Egzamin ustny obejmuje tematykę podstawowych założeń polityki społeczno-gospodarczej i następujące dziedziny prawa, których znajomość jest niezbędna do prawidłowego wykonywania zawodu radcy prawnego:

- 1) zagadnienia prawne ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) prawo cywilne, gospodarcze, administracyjne, pracy, karne oraz zasady legislacji w zakresie mającym zastosowanie w działalności jednostek organizacyjnych,
- 3) postępowania: arbitrażowe, sądowe i administracyjne,
- 4) zasady wykonywania zawodu radcy prawnego.

§ 23. 1. Osoby, które odbyły aplikację arbitrażową, sądową, notarialną lub prokuratorską i złożyły odpowiedni egzamin (art. 25 ust. 2 ustawy), składają egzamin ustny z problematyki określonej w § 22, która nie była objęta programem ukończonej przez nie aplikacji i złożonym egzaminem.

2. Prezes okręgowej komisji arbitrażowej ustala zakres egzaminu wymienionego w ust. 1 oraz egzaminu uzupełniającego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy, w porozumieniu z radą właściwej okręgowej izby radców prawnych.

§ 24. Złożenie egzaminu radcowskiego i jego wynik prezes okręgowej komisji arbitrażowej stwierdza zaświadczeniem.

§ 25. 1. Przewodniczący i członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują za przeprowadzenie egzaminu radcowskiego wynagrodzenie według następujących zasad:

- 1) wynagrodzenie ustala się w zależności od liczby egzaminowanych osób,
- 2) wynagrodzenie obejmuje należność za opracowanie tematów egzaminu, udział w egzaminie oraz za ocenę prac egzaminacyjnych.

2. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz wynagrodzenia za kolokwia ustala Prezes Państwowego Arbitrażu Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 26. Szczegółowy zakres egzaminu radcowskiego i sposób przeprowadzenia egzaminu określa Prezes Państwowego Arbitrażu Gospodarczego w porozumieniu z Krajową Radą Radców Prawnych.

§ 27. Aplikanci, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia odbywają aplikację radcowską, kończą tę aplikację i zdają egzamin radcowski według przepisów dotychczasowych; do trybu składania egzaminu i składu komisji egzaminacyjnej stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

252

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie komisji do spraw szkód górniczych.

Na podstawie art. 74 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 43 w ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie komisji do spraw szkód górniczych (Dz. U. z 1978 r. Nr 15, poz. 67 i z 1981 r.

Nr 21, poz. 104) kwotę „50 000 zł” zastępuje się kwotą „150 000 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski